

Vyjádření školitelky k postgraduálnímu studiu Mgr. Kateřiny Maškové

Mgr. Kateřina Mašková završuje doktorské studium v osmém roce studia. Délku a průběh studia, které mělo od počátku kombinovanou formu, ovlivnily zdravotní problémy.

Relativně složitě hledala Kateřina Mašková vymezení tématu práce. Cestu si neusnadnila tím, že by navázala na úspěšnou diplomovou práci, věnovanou románu Peruánce Vargase Llosy v intertextové souvislosti s kulturně-historickým esejem Brazilce Euclidase da Cunhy. Volit nové téma je odvážnější, časově náročnější, avšak podle mého názoru pro formování mladého badatele podstatnější: umožní opustit navykly směr a položit si otázku. Nalézt a realizovat vlastní vnitřní téma je smyslem doktorského studia.

Už od přijímacího řízení, pro něž Mgr. Mašková předložila projekt „Budování národních států v Latinské Americe v pohledu literatury“, jsem se jí snažila vést k zúžení tématu. V jeho šíři, stejně jako v touze studovat další společenské vědy nad rámec povinností studijního plánu, bylo patrné zaujetí i nevyzrálou přeceňující reálné možnosti. V porovnání těchto počátků studia a jeho výsledku jednoznačně oceňuji odborné vyzrání doktorandky.

Průběh doktorského studia zápolil jak s pracovním vyčerpáním doktorandky v kombinované formě studia, tak se zdravotními překážkami, které vedly k ročnímu přerušení studia. Po energickém prvním roce studia (1999/2000), kdy doktorandka složila atestace z filosofie a z hispanoamerické literatury, a po devítiměsíčním studijním pobytu v Mexiku (2000/2001), se K. Mašková rozhodla soustředit disertační práci na myslitelské a politické působení osobností ze spolku Ateneo de la Juventud, který chápala „jako významný fenomén v utváření národního vědomí moderního mexického národa“. Roční přerušení studia (LS 2001/02 a ZS 2002/03), rekonvalescence a postupný návrat ke studiu i do zaměstnání zbrzdily rytmus práce. Kolegyně Mašková však měla dost vytrvalosti a vůle studium dokončit. V dalších letech složila zbývající atestace (2004 dějiny Mexika, 2005 anglický jazyk, 2006 portugalský jazyk). Konzultovala se mnou rozvržení nově vymezeného tématu a bibliografii, studovala nově zaměřenou odbornou literaturu, předložila zpracované faktografické materiály v podobě písemných prací („Leopoldo Zea: pozitivismus a mexická okolnost“; „Pojetí mexické identity v práci Samuela Ramose *El perfil del hombre y la cultura en México* a Octavía Paze *El laberinto de la soledad*“; portréty osobností Atenea). Státní doktorskou zkoušku složila Mgr. Mašková krátce před odevzdáním disertace.

Vlastní text disertační práce vznikl až v posledním období, jeho první neúplnou verzi jsem dostala teprve v únoru 2007. Původní záměr prostudovat pozitivismus v Mexiku jako fázi nutnou k porozumění osobnostem Atenea de la Juventud, jejichž myšlení vycházelo

z ostrého rozchodu s pozitivismem a vůbec s „duchem“ 19. století, vedl doktorandku k přesunu těžiště disertační práce a soustředění právě na recepci pozitivismu v Mexiku. Požádala proto o uznání změny názvu. Považuji za přijatelné a pro vědeckou práci příznačné, když se badatel stále hlouběji noří do předpokladů určitého tématu a objeví v nich materiál a otázky vyžadující podstatnější zpracování, než se jevílo zpočátku.

Vzhledem k tomu, že jsem podle opatření děkana povinna napsat toto vyjádření ke dni odevzdání disertační práce, nemohu se zodpovědně vyjádřit k její celkové podobě, neboť definitivní verzi jsem neměla možnost přečíst. Mohu však na základě té podoby textu, kterou znám, konstatovat tři věci: 1) Mgr. Kateřina Mašková našla po nejednoduchém hledání vlastní pohled v oblasti nikoli literárně-historické, nýbrž historicko-kulturní; zpětně je pak zjevné, že k ní tíhla už od diplomové práce; hlavní není dodržení mezi oboru, nýbrž kvalita předložené práce. 2) Disertační práce je pojata do značné míry popisně, s erudicí zprostředkovává českému prostředí neznámý materiál; činí tak ovšem se schopností tento materiál jasně rozvrhnout a formulovat význam duchovních proudů konzistentně a s porozuměním. 3) Práce předkládá obecně pozoruhodné téma. Z evropského hlediska stále nedoceněný význam Latinské Ameriky pro osudy západní civilizace zde nabývá na závažnosti: ukazuje pozitivismus, který byl v Latinské Americe po scholastice nejsilnější filosofií, v jeho iberoamerické specifičnosti a zdůrazňuje jeho praktický vliv zejména ve školství a tím dlouhodobě v celé společnosti. V tom spatřuji přínos disertační práce Kateřiny Maškové: přináší originální podněty pro úvahy o západní civilizaci v našem duchovním prostředí.

Prof. PhDr. Anna Housková, CSc.

školitelka

V Praze dne 31. 3. 2007